

PROTOKÓŁ

8
15

Warszawa, dnia 15. VII 1949 r. Sędzia ~~Członek~~ Główny Komisji B. Z. N. w P. k.
Mjr Norbert Kuman, działając na zasadzie Dekretu z dnia 10 XI. 1945 r.
(Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 293) o Głównej Komisji i Okręgowych Komisjach
Badania Zbrodni niemieckich w Polsce, jako członek Głównej Komisji, prze-
słuchał w trybie art. 255 w związku z art. 107, 115 ..... Kodeksu Postępo-
wania Karnego niżej wymienioną osobę, która zeznała co następuje:

Nazywam się

Imię i nazwisko: Barbara Lloydowa

Data i miejsce urodzenia: 31. V. 1925 w Warszawie

Imiona rodziców: Aleksander i Janina z d. Wilantowicz

Zawód ojca: inżynier

Przynal. państw. i narod.: polska

Wykształcenie: w-kał.

Wykształcenie: średnie i 2 lata medycyny

Zawód: inżynierka

Miejsce zamieszkania: W-wa, Odolanska 18A m 10

Karałowi: nie karana.

Od powstania do końca powstania, ściśle
biorąc od 2-go sierpnia (zgłosiłam się jako
ochotniczka) do kapitulacji, należałam, pra-
cowatałam jako sanitariuszka w kompanii
"B1" pułku "Barla".

Organizacja powstania sturby sanitariusz
wyglądała w ten sposób, że powstawszy
każdy pluton, a później kompania miała
swoją część sanitariusz, którzy dokonywali
pierwszej pomocy dla rannych, nie rannych
zatrzymując na linii, ciężko rannych nie-

ujść do powstającego szpitala centralnego
SS-Elbirkauk.

Pierwsza, kłopotliwa, z którą się zetknęłam, była
egzekucja, przeprowadzona w dn. 4-go
sierpnia (data nie jestem pewna) na ul. Ole-
sińskiej. Jak wiem z relacji samego, w tej
egzekucji, który potem zdostał się sam, czy
przy pomocy specjalnych patroli sanitarnych,
wysyłanych na miejsce zbrodni, wystraszona,
miała ona przebieg następujący:

Do piwnic dwóch czy trzech domów przy
ul. Oleśińskiej Niemcy spędzili mieszkańców
całej ul. Oleśińskiej oraz części ludności z ul.
Warzynej, Piławskiej i Madalińskiego.

Tymczasem wyjaśniam, że rozmawiałam z dwój-
ką, wyjątkiem, że rozmawiałam z dwój-
ką, w której w egzekucji na Oleśińskiej i
sób, które na miejsce zbrodni zostały do-
prowadzone przez kotłownię niemieckich,
z domu na rogu ul. Warzynej i Piławskiej
razem z innymi mieszkańcami tego domu.

Po spędzeniu ludności do piwnic została
ludność ta przez kotłownię niemieckich obki-
cona granatami i paleniskami oraz
środkami zapalającymi i białymi.

Opierając się na relacjach osób, które
były same w egzekucji na ul. Oleśińskiej,
odniósłam wrażenie, że Niemcy w piwni-
cach zamierzali tam strzelać tysiąc ludzi.
Część tych osób została wycofana się
z miejsca zbrodni do niewyłożonego
domu przy ul. Warzynej. Ludzie ci byli
w strachu, słabnie fizycznie i psy-
chicznie - wiem o wypadkach, odczuli.

Na ratunek całej, wczasy, którzy po
Barbara Mays...

zostali na miejscu kbrodnie przy ul. Oleśni-
kiej posypani specjalnie palisad sanitar-
ne. Ramy ci byli przeniesieni do szpitala
SS-Elbblauk. Później moje ręce zostały
kilku dni później wzięte.

Drugie, szkielet kbrodnie, z którego ket-
kustam się na kbrodnie powołanych,
była sprawa szpitala SS-Elbblauk.
Szpital ten miał więcej od połowy roku
1944 stanowić specjalny cel nabo-
ków bombowych niemieckich i ostrzele-
nia artyleryjskiego. Nastąpiła kbrodnie
na czołowego guzaka, a przede wszystkim
kbrodnie szkieletu ciągłego ostrzele-
wania szpitala i wysiłki szkieletu ofiar wśród
wziętych, przeprowadzono pod koniec
sierpnia 1944 r. ewakuację szpitala, ko-
munistów wziętych w piwnicach domu
- nr. in. przy ul. Frischla, Batickiego,
wziętych, że kbrodnie ich przy ul. Pei-
lawskiej, w blokach na ul. Karkowskiej.
W kbrodnie ewakuacji szpitala Elbblauk-
u, wobec ciągłego ostrzele-
wania, została nowa powołana i kbrodnie
wziętych i wziętych.

We wrześniu 1944 r. kbrodnie kbrodnie się
z wziętymi, przeniesionymi na Frischla
i Batickiego do szpitala kbrodnie
nego przy ul. Leturkiej. Od nich dowie-
działam się, że i kbrodnie szpital sta-
nowił specjalny cel nabołów niemieckich.

Wskazano spowodować wysokie straty.
Przed samą kapitulacją Mohakowa, kiedy to teren powstańcy ograniczył się na
Mohakowie Górny, do obrębi samobież-
go w granicach ul. Wiktorskiej, Karimie-
rowskiej, Szarynej i Piłtowskiej, wszyscy
z opuszczonych stopniowo terenów byli
masowani na wyznaczonym wyjeździe,
posiadającym przejście przez powstańców
obrotu. Ranni byli wtedy holowani
w kardynal dostownie doimi.

Tak jak Styratan, wszyscy ci zostali po
kapitulacji Mohakowa masowani
w jednym kierunku przy ul. Batickiej
go, przed podwodami, wywieziono ich
poza warzawę.

Sama po kapitulacji Mohakowa zostali
przewiezieni z oddziałami powstań-
czyimi do Pruszkowa, przed w grupie
okładzającej hobiel-powstańców, wbrew
konwencji międzynarodowej, przewie-
ziono nas do obozu koncentracyjnego
Stutthof.

Na tym protokół zakończono i oddzielano.

Murphy

Barbara Majerowa

Protokolował:

Andrzej Janowski